Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
R. NORKUS
fremsat den 8. maj 2025[1]

Sag C-315/24

Nestlé Sverige AB
mod
Miljönämnden i Helsingborgs kommun

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Sverige))

»Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – fødevaresikkerhed – fødevarer til særlige medicinske formål – informationskrav – supplerende obligatoriske oplysninger – særlige krav til den obligatoriske næringsdeklaration – forbud mod at gentage oplysningerne i denne deklaration på mærkningen«

1. Den foreliggende sag giver Domstolen lejlighed til for første gang at fortolke de EU-retlige bestemmelser om supplerende obligatoriske oplysninger i forbindelse med mærkning af fødevarer til særlige medicinske formål.

Retsforskrifter

Forordning (EU) nr. 1169/2011

2. 41. betragtning til forordning (EU) nr. 1169/2011[2] har følgende ordlyd:

»For at den givne information kan tiltrække sig gennemsnitsforbrugerens opmærksomhed og tjene det oplysningsformål, med hvilket den indføres, samt i betragtning af det eksisterende kendskab til ernæringsspørgsmål bør oplysningerne om det ernæringsmæssige indhold være enkle og letforståelige. At oplysningerne om det ernæringsmæssige indhold findes dels i det primære synsfelt, almindeligvis betegnet som »forsiden af pakken«, dels på en anden side af emballagen såsom »bagsiden af pakken«, vil kunne forvirre forbrugerne. Næringsdeklarationen bør derfor findes i det samme synsfelt. Derudover kan de vigtigste af oplysningerne om det ernæringsmæssige indhold på frivilligt grundlag gentages i det primære synsfelt for at gøre det

[1] – Originalsprog: fransk.

[2] – Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25.10.2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT 2011, L 304, s. 18, berigtiget i EUT 2014, L 331, s. 40).

lettere for forbrugerne straks at få øje på de væsentligste oplysninger om det ernæringsmæssige indhold, når de køber fødevarer. Et frit valg med hensyn til, hvilke oplysninger der kan gentages, vil kunne forvirre forbrugerne. Det er derfor nødvendigt at præcisere, hvilke oplysninger der kan gentages.«

3. Denne forordnings artikel 9 med overskriften »Liste over obligatoriske angivelser« fastsætter i stk. 1 følgende:

»På de betingelser, der er fastsat i artikel 10-35, og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i dette kapitel, er det obligatorisk at angive følgende oplysninger:

[...]

l) en næringsdeklaration.«

4. Den nævnte forordnings artikel 30 vedrørende indholdet af den næringsdeklaration, der er omhandlet i nævnte artikel 9, stk. 1, litra l), bestemmer følgende i stk. 1 og 3:

»1. Den obligatoriske næringsdeklaration skal indeholde følgende oplysninger:

a) energiværdi og

b) mængden af fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrat, sukkerarter, protein og salt.

[...]

3. Hvis mærkningen af en færdigpakket fødevare omfatter den obligatoriske næringsdeklaration, jf. stk. 1, kan følgende information gentages på den:

a) energiværdien, eller

b) energiværdien sammen med mængden af fedt, mættede fedtsyrer, sukkerarter og salt.«

5. Samme forordnings artikel 32 med overskriften »Angivelse pr. 100 g eller pr. 100 ml« bestemmer følgende i stk. 2:

»Energiværdien og mængden af næringsstoffer, jf. artikel 30, stk. 1-5, udtrykkes pr. 100 g eller pr. 100 ml.«

6. Artikel 33, stk. 1, 2 og 4, i forordning nr. 1169/2011 er affattet således:

»1. I følgende tilfælde kan energiværdien og mængderne af næringsstoffer, jf. artikel 30, stk. 1-5, udtrykkes pr. portion og/eller pr. forbrugsenhed, som er letgenkendelig for forbrugeren, forudsat at den anvendte portion eller enhed er anført på etiketten, og at antallet af portioner eller enheder i pakningen er angivet:

a) foruden udtryksformen pr. 100 g eller pr. 100 ml i artikel 32, stk. 2

[...]

2. Uanset artikel 32, stk. 2, kan i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 30, stk. 3, litra b), mængden af næringsstoffer og/eller procentdelen af de referenceindtag, der er fastsat i bilag XIII, del B, udtrykkes udelukkende pr. portion eller pr. forbrugsenhed.

Når mængden af næringsstoffer er udtrykt udelukkende pr. portion eller pr. forbrugsenhed i overensstemmelse med første afsnit, udtrykkes energiværdien pr. 100 g eller pr. 100 ml og pr. portion eller pr. forbrugsenhed.

[...]

4. Den anvendte portion eller enhed angives i nær tilknytning til næringsdeklarationen.«

Forordning (EU) nr. 609/2013

7. 24. betragtning til forordning nr. 609/2013 [3] har følgende ordlyd:

»[Forordning nr. 1169/2011] fastlægger generelle mærkningskrav. Disse mærkningskrav bør som hovedregel finde anvendelse på de kategorier af fødevarer, der er omfattet af nærværende forordning. Nærværende forordning bør dog også indeholde supplerende krav i forhold til eller undtagelser fra [forordning nr. 1169/2011], i det omfang det er nødvendigt for at opfylde de specifikke mål for nærværende forordning.«

8. Denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra g), bestemmer følgende:

»[Der] forstås ved:

[...]

g) »fødevare til særlige medicinske formål«: en fødevare, som er specielt fremstillet eller sammensat og bestemt til at indgå i patienters, herunder spædbørns, kost under lægelig overvågning; den er bestemt til at udgøre hele eller en del af kosten hos patienter med begrænset eller nedsat eller forstyrret evne til at indtage, fordøje, absorbere, metabolisere eller udskille almindelige fødevarer eller bestemte næringsstoffer deri, eller metabolitter, eller som har andre lægeligt bestemte ernæringsmæssige behov, som ikke kan opfyldes ved en ændring af den normale kost alene.«

9. Den nævnte forordnings artikel 9, stk. 5 og 6, fastsætter følgende:

»5. Mærkning og præsentation af samt reklame for de i artikel 1, stk. 1, omhandlede fødevarer skal give oplysninger om hensigtsmæssig anvendelse af sådanne fødevarer[…] og må ikke være vildledende eller tillægge sådanne fødevarer egenskaber med hensyn til forebyggelse, behandling eller helbredelse af sygdomme hos mennesker eller give indtryk af sådanne egenskaber.

6. Stk. 5 er ikke til hinder for udbredelse af enhver nyttig oplysning eller anbefaling, som udelukkende er bestemt for personer med uddannelse inden for medicin, ernæring og

[3] – Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 12.6.2013 om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn, fødevarer til særlige medicinske formål og kosterstatning til vægtkontrol og om ophævelse af Rådets direktiv 92/52/EØF, Kommissionens direktiv 96/8/EF, 1999/21/EF, 2006/125/EF og 2006/141/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 41/2009 og (EF) nr. 953/2009 (EUT 2013, L 181, s. 35).

apotekervæsen eller for andre personer i sundhedssektoren, der er fagligt ansvarlige inden for sundhedspleje for mødre og børn.«

Delegeret forordning (EU) 2016/128

10. 13., 14. og 15. betragtning til delegeret forordning (EU) 2016/128 [4] har følgende ordlyd:

»(13) Fødevarer til særlige medicinske formål skal være i overensstemmelse med [forordning nr. 1169/2011]. Med henblik på at tage hensyn til de særlige karakteristika ved fødevarer til særlige medicinske formål bør der ved nærværende forordning fastsættes supplerende regler til og undtagelser fra disse generelle regler, i det omfang det er relevant.

(14) Det bør for denne type fødevarer være obligatorisk at give alle oplysninger, der er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af fødevarer til særlige medicinske formål. Disse oplysninger bør omfatte information om egenskaber og karakteristika vedrørende [bl.a.] produktets særlige forarbejdning og formulering, ernæringsmæssige sammensætning og nytteværdi i forhold til dets påtænkte anvendelsesformål. Sådanne oplysninger bør ikke betragtes som ernærings- og sundhedsanprisninger efter betydningen i [forordning nr. 1924/2006].

(15) Næringsdeklarationen for fødevarer til særlige medicinske formål er af afgørende betydning for at sikre, at disse produkter anvendes korrekt, både for patienter, der indtager disse fødevarer, og for sundhedsprofessionelle, der anbefaler indtagelse af dem. Af denne grund og for at give patienter og sundhedsprofessionelle mere fyldestgørende oplysninger bør næringsdeklarationen indeholde flere oplysninger end dem, der er foreskrevet ved [forordning nr. 1169/2011]. […]«

11. Under overskriften »Særlige krav til fødevareinformation« bestemmer denne delegerede forordnings artikel 5, stk. 1, og artikel 5, stk. 2, litra g), følgende:

»1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, skal fødevarer til særlige medicinske formål være i overensstemmelse med [forordning nr. 1169/2011].

2. Foruden de i artikel 9, stk. 1, i [forordning nr. 1169/2011] nævnte obligatoriske oplysninger skal fødevarer til særlige medicinske formål være forsynet med følgende supplerende obligatoriske oplysninger:

[…]

g) en beskrivelse af de egenskaber og/eller karakteristika, der gør produktet nyttigt i forhold til den sygdom, lidelse eller medicinske tilstand, som produktet er beregnet til, herunder især, alt efter hvad der er relevant, vedrørende produktets særlige forarbejdning og formulering, næringsstoffer, som er blevet forøget, reduceret, udelukket eller ændret, samt nytteværdien af at anvende produktet

[…]«

[4] – Kommissionens delegerede forordning af 25.9.2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 for så vidt angår de særlige krav til sammensætningen af og oplysning om fødevarer til særlige medicinske formål (EUT 2016, L 25, s. 30).

12. Under overskriften »Særlige krav til næringsdeklarationen« fastsætter den nævnte delegerede forordnings artikel 6, stk. 2, følgende:

»Uanset artikel 30, stk. 3, i [forordning nr. 1169/2011] må oplysningerne i den obligatoriske næringsdeklaration for fødevarer til særlige medicinske formål ikke gentages i mærkningen.«

Sagens faktiske omstændigheder, hovedsagen, de præjudicielle spørgsmål og retsforhandlingerne for Domstolen

13. Nestlé Sverige AB (herefter »Nestlé«) er en fødevarevirksomhed, der markedsfører en række produkter som fødevarer til særlige medicinske formål.

14. Som det fremgår af anmodningen om præjudiciel afgørelse, er der på forsiden af emballagen til disse produkter angivet oplysninger om energiværdien og mængden af forskellige næringsstoffer, såsom fedt, proteiner og kostfibre, ikke udtrykt pr. 100 g eller pr. 100 ml, men pr. portion eller pr. forbrugsenhed (herefter »de omtvistede angivelser«).

15. Miljönämnden i Helsingborgs kommun (miljøudvalget i Helsingborg kommune, Sverige) pålagde Nestlé at slette de omtvistede angivelser med den begrundelse, at de i strid med artikel 6, stk. 2, i delegeret forordning 2016/128 udgjorde en gentagelse af de oplysninger, der var anført i den obligatoriske næringsdeklaration i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning nr. 1169/2011, og som i henhold til denne forordnings artikel 32, stk. 2, var udtrykt pr. 100 g eller 100 ml.

16. Efter forgæves at have forsøgt at få denne afgørelse prøvet anlagde Nestlé sag ved Förvaltningsrätten i Malmö (forvaltningsdomstolen i Malmö, Sverige) med påstand om annullation af afgørelsen. I forbindelse med dette søgsmål gjorde Nestlé gældende, at de omtvistede angivelser ikke var en gentagelse af dem, der fremgik af den obligatoriske næringsdeklaration, men at de skulle anses for at være supplerende oplysninger til denne deklaration i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128.

17. Nestlé fik ikke medhold heri med den begrundelse, at selv om de omtvistede angivelser var udtrykt pr. portion eller pr. forbrugsenhed og ikke pr. 100 g eller pr. 100 ml, udgjorde de en gentagelse af angivelserne i den obligatoriske næringsdeklaration og var forbudt i henhold til denne delegerede forordnings artikel 6, stk. 2.

18. Da Nestlé ikke fik medhold i appelsagen ved Kammarrätten i Göteborg (appeldomstolen i forvaltningsretlige sager i Göteborg, Sverige), som fandt, at de omtvistede angivelser ikke var omfattet af artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128, men udgjorde en gentagelse af angivelserne i den obligatoriske næringsdeklaration, iværksatte selskabet kassationsanke ved Högsta förvaltningsdomstolen (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Sverige), som er den forelæggende ret.

19. Med henblik på at afgøre, om mærkningen af de omhandlede produkter er i overensstemmelse med delegeret forordning 2016/128, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om de omtvistede angivelser udgør en supplerende beskrivelse af et produkts egenskaber og karakteristika som omhandlet i denne delegerede forordnings artikel 5, stk. 2, litra g), eller om disse angivelser blot er en gentagelse af dem, der fremgår af den obligatoriske næringsdeklaration, og som er forbudt i henhold til forordningens artikel 6, stk. 2.

20. Under disse omstændigheder har Högsta förvaltningsdomstolen (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Kan oplysninger om et produkts energiværdi og dets mængder af forskellige næringsstoffer, der angives andre steder end i næringsdeklarationen, udgøre en supplerende beskrivelse af produktets egenskaber og karakteristika som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra g), i [delegeret forordning 2016/128]?

2) Såfremt [det første spørgsmål] besvares bekræftende, er [denne delegerede forordnings] artikel 6, stk. 2, som forbyder, at oplysningerne i den obligatoriske næringsdeklaration gentages i mærkningen, da til hinder for, at der i en beskrivelse som omhandlet i [forordningens] artikel 5, stk. 2, litra g), anføres oplysninger om energiværdien og mængderne af forskellige næringsstoffer, hvis disse oplysninger er angivet anderledes end pr. 100 g eller pr. 100 ml?«

21. Forelæggelsesafgørelsen, der er dateret den 25. april 2024, indgik til Domstolens Justitskontor den 29. april 2024. Appellanten i hovedsagen, den tjekkiske regering og Europa-Kommissionen har indgivet skriftlige indlæg. Appellanten i hovedsagen, Miljönämnden i Helsingborgs kommun (miljøudvalget i Helsingborg kommune), der er indstævnt i hovedsagen, samt den tjekkiske regering og Kommissionen deltog ligeledes i retsmødet, der blev afholdt den 12. februar 2025.

Bedømmelse

Indledende bemærkninger

22. Jeg vil her fremhæve visse særpræg, der er uløseligt forbundet med fødevarer til særlige medicinske formål, og deres konsekvenser for den retlige ramme for mærkning af sådanne fødevarer, hvis forståelse er afgørende for at kunne give hensigtsmæssige svar på de spørgsmål, der er forelagt Domstolen i den foreliggende sag.

23. Det erindres, at mærkning af fødevarer i EU-retten reguleres af forordning nr. 1169/2011. Denne forordning fastsætter generelle krav på området om obligatorisk information [5] på disse fødevarer. Forordningen giver også mulighed for at give visse frivillige oplysninger [6]. For så vidt som fødevarer til særlige medicinske formål først og fremmest og på trods af deres særpræg udgør fødevarer, finder disse generelle krav anvendelse på disse fødevarer [7].

24. Hvad angår særprægene ved de fødevarer, der er omhandlet i den foreliggende sag, er en fødevare til særlige medicinske formål ifølge den lovbestemte definition for det første en fødevare, der er specielt fremstillet eller sammensat med henblik på at indgå i patienters kost under lægelig overvågning [8]. Fødevarer til særlige medicinske formål er således kendetegnet ved en bestemt ernæringsmæssig funktion, idet de er »specielt fremstillet eller sammensat« for at opfylde bestemte ernæringsmæssige behov hos patienterne [9].

[5] – Artikel 2, stk. 2, litra c), i forordning nr. 1169/2011.

[6] – 47. betragtning til samt artikel 36 og 37 i forordning nr. 1169/2011.

[7] – 24. betragtning til og artikel 6 i forordning nr. 609/2013.

[8] – Jf. artikel 2, stk. 2, litra g), i forordning nr. 609/2013.

[9] – Dom af 2.3.2023, Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, præmis 39).

25. For det andet er en fødevare til særlige medicinske formål, stadig ifølge den lovbestemte definition, bestemt til at udgøre hele eller en del af kosten hos patienter med en bestemt sygdom, forstyrrelse eller medicinsk tilstand [10]. Disse fødevarer er således i sagens natur bestemt til at skulle indtages af og tjene som ernæring til patienter med begrænset eller nedsat eller forstyrret evne til at indtage, fordøje, absorbere, metabolisere eller udskille almindelige fødevarer eller bestemte næringsstoffer deri, eller metabolitter, eller som har andre lægeligt bestemte ernæringsmæssige behov, som ikke kan opfyldes ved en ændring af den normale kost alene [11].

26. Det fremgår af det ovenstående, at fødevarer til særlige medicinske formål har to væsentlige forskelle i forhold til almindelige fødevarer: Den ene vedrører den befolkningsgruppe, som de er rettet mod, og den andet deres anvendelse. Fødevarer til særlige medicinske formål er rettet mod sårbare befolkningsgrupper, der består af patienter, der lider af en sygdom, en forstyrrelse eller en medicinsk tilstand, som kræver, at de følger en bestemt diæt. Almindelige fødevarer vedrører sunde forbrugere eller med andre ord forbrugere med en almindelig profil.

27. Disse to typer fødevarer adskiller sig fra hinanden med hensyn til deres anvendelse. Mens anvendelsen af almindelige fødevarer ikke er underlagt nogen betingelser, må anvendelsen af fødevarer til særlige medicinske formål kun ske under lægelig overvågning. Denne lægelige overvågning, som er uadskilleligt forbundet med begrebet »fødevare til særlige medicinske formål«, indebærer således, at anvendelsen af denne fødevare, som er særegen, fordi den er tilpasset patientens ernæringsmæssige behov, skal anbefales patienten af en fagperson på sundhedsområdet ud fra den pågældendes ernæringsmæssige behov. I denne forbindelse forudsætter den »lægelige overvågning«, at en fagperson på sundhedsområdet som omhandlet i 3. og 15. betragtning til delegeret forordning 2016/128 sikrer sig, at anvendelsen af en fødevare til særlige medicinske formål er i overensstemmelse med patientens særlige ernæringsmæssige behov [12].

28. Disse særlige forhold berettiger, at mærkningen af fødevarer til særlige medicinske formål ikke blot skal opfylde kravene til almindelige fødevarer, men også de særlige krav, der er fastsat for disse særlige fødevarer. Mærkningen af disse fødevarer er således omfattet af en totrinsordning [13]. Forordning nr. 609/2013 og delegeret forordning 2016/128, der bl.a. regulerer de særlige krav til fødevarer til særlige medicinske formål, skal således forstås i lyset af forordning nr. 1169/2011, som fastsætter de generelle krav, der finder anvendelse på alle fødevarer.

29. Hvad angår disse generelle krav fastsætter kapitel IV i forordning nr. 1169/2011 med overskriften »Obligatorisk fødevareinformation« bl.a., at der skal angives en næringsdeklaration [14]. Denne deklaration skal indeholde oplysninger om energiværdien og mængden af fedt, mættede fedtsyrer, kulhydrat, sukkerarter, protein og salt. Nogle af disse elementer, nemlig enten energiværdien eller energiværdien samt mængden af fedt, mættede fedtsyrer, sukkerarter og salt, kan gentages på mærkningen af almindelige fødevarer, hvis denne mærkning omfatter den obligatoriske næringsdeklaration [15].

[10] – Jf. artikel 2, stk. 2, litra g), i forordning nr. 609/2013.

[11] – Jf. i denne retning dom af 27.10.2022, Orthomol (C-418/21, EU:C:2022:831, præmis 26, 31 og 32).

[12] – Jf. dom 2.3.2023, Kwizda Pharma (C-760/21, EU:C:2023:143, præmis 71 og 74).

[13] – 24. betragtning til forordning nr. 609/2013.

[14] – Artikel 9, stk. 1, litra l), i forordning nr. 1169/2011.

[15] – Jf. artikel 30 i forordning nr. 1169/2011.

30. For at tage hensyn til den særlige karakter af fødevarer til særlige medicinske formål har EU-lovgiver imidlertid fundet det nødvendigt med visse supplerende regler til og undtagelser fra disse regler. For at sikre en korrekt anvendelse af disse fødevarer er det navnlig blevet anset for obligatorisk at skulle informere om disse fødevarers egenskaber og karakteristika og give fyldestgørende oplysninger i næringsdeklarationen for dem [16].

31. I denne henseende fastsætter en af de supplerende obligatoriske oplysninger i forhold til de generelle krav, der gælder for alle fødevarer, at der skal medtages en beskrivelse af de egenskaber og/eller karakteristika, der gør produktet nyttigt i forhold til den sygdom, lidelse eller medicinske tilstand, som produktet er beregnet til, herunder især, alt efter hvad der er relevant, vedrørende produktets særlige forarbejdning og formulering, næringsstoffer, som er blevet forøget, reduceret, udelukket eller ændret, samt nytteværdien af at anvende produktet [17].

32. For så vidt angår de særlige krav til næringsdeklarationen for fødevarer til særlige medicinske formål må oplysningerne i den obligatoriske næringsdeklaration for fødevarer til særlige medicinske formål, uanset de generelle regler, således som de følger af artikel 30, stk. 3, i forordning nr. 1169/2011, ikke gentages i mærkningen [18]. Imidlertid finder denne forordnings artikel 31-35 anvendelse på alle næringsstoffer i næringsdeklarationen for fødevarer til særlige medicinske formål [19].

33. I denne henseende har den tjekkiske regering i det væsentlige gjort gældende, at intet i delegeret forordning 2016/128 er til hinder for, at en ernæringsoplysning, udtrykt pr. portion eller pr. forbrugsenhed, angives på fødevarer til særlige medicinske formål i overensstemmelse med artikel 33 i forordning nr. 1169/2011, der regulerer angivelsen af disse oplysninger. Denne regering er af den opfattelse, at artikel 6, stk. 2, i delegeret forordning 2016/128 fastsætter en undtagelse fra artikel 30 i forordning nr. 1169/2011, men ikke fra artikel 33 heri. Ifølge den nævnte regering skal der alene foretages en analyse af det andet præjudicielle spørgsmål [20] vedrørende denne artikel 6, stk. 2.

34. Der skal derfor i denne forbindelse foretages en undersøgelse af samspillet mellem de forskellige bestemmelser, som den tjekkiske regering har henvist til, og de eventuelle konsekvenser heraf for behandlingen af de præjudicielle spørgsmål, der er forelagt Domstolen i denne sag.

35. Artikel 30, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1169/2011 med overskriften »Indhold« fastsætter i det væsentlige de krav, der er knyttet til indholdet af næringsdeklarationen i fødevarer, dvs. bl.a. de obligatoriske oplysninger, som næringsdeklarationen skal indeholde, og de oplysninger, der kan supplere den. Denne artikels stk. 3 fastsætter, at visse oplysninger, der indgår i næringsdeklarationen, og som udtrykkeligt er nævnt i dette stykke, kan gentages på en færdigpakket fødevares mærkning, forudsat at denne fødevare indeholder en sådan deklaration.

16 – 13.-15. betragtning til delegeret forordning 2016/128.

17 – Artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128.

18 – Artikel 6, stk. 2, i delegeret forordning 2016/128.

19 – Artikel 6, stk. 4, i delegeret forordning 2016/128.

20 – Jf. punkt 20 i dette forslag til afgørelse.

Denne frivillige gentagelse er således tilladt i det primære synsfelt, dvs. på forsiden af emballagen, for at hjælpe forbrugerne med let at se de væsentlige oplysninger om det ernæringsmæssige indhold på tidspunktet for køb af fødevarerne [21].

36. De artikler, der følger efter denne bestemmelse, og navnlig artikel 32 og 33, der henholdsvis har overskriften »Angivelse pr. 100 g eller pr. 100 ml« og »Angivelse pr. portion eller pr. forbrugsenhed«, fastsætter regler for, hvordan de oplysninger, som udgør næringsdeklarationens indhold, skal udtrykkes. Selv om hovedreglen i artikel 32 bestemmer, at de skal angives pr. 100 g eller 100 ml, fastsætter artikel 33 yderligere tilfælde, hvor disse oplysninger foruden udtryksformen pr. 100 g eller 100 ml kan udtrykkes pr. portion og/eller pr. forbrugsenhed [22].

37. Ovennævnte artikler hører alle under kapitel IV (med overskriften »Obligatorisk fødevareinformation«) i afdeling 3 (med overskriften »Næringsdeklaration«) i forordning nr. 1169/2011.

38. Efter min opfattelse gør betragtningerne i punkt 35-37 i dette forslag til afgørelse det muligt at forstå artikel 30 i forordning nr. 1169/2011 som en generel bestemmelse, der fastlægger indholdet af de obligatoriske næringsoplysninger, der skal indgå i næringsdeklarationen for fødevarer. Denne artikel angiver ligeledes, hvilke strengt afgrænsede oplysninger i denne deklaration der kan gentages på mærkningen, dvs. på forsiden af de nævnte fødevarers emballage. Det fremgår imidlertid af en læsning af artikel 6, stk. 2, i delegeret forordning 2016/128, at denne bestemmelse netop fraviger sidstnævnte regel om indholdet af de oplysninger, der kan gentages på mærkningen.

39. Til gengæld forekommer det mig, at artikel 32 og 33 i forordning nr. 1169/2011 mere præcist specificerer reglerne for udformning af kravene til præsentation af de oplysninger, der er omhandlet i nævnte artikel 30. Denne artikel 32 fastsætter »hovedreglen« om formen, som efter omstændighederne kan suppleres med reglen i artikel 33. Disse regler, der er fastsat i disse to artikler, finder anvendelse på oplysningerne om næringsstoffer i næringsdeklarationen. Det ses, at disse regler også finder anvendelse på næringsdeklarationen for fødevarer til særlige medicinske formål, for så vidt som denne skal indeholde oplysninger angivet pr. 100 g eller 100 ml og kan suppleres med oplysninger udtrykt pr. portion eller forbrugsenhed [23].

40. De bestemmelser, der er omhandlet i artikel 32 og 33 i forordning nr. 1169/2011, og som vedrører udtryksformen for de elementer, der er indeholdt i næringsdeklarationen, med henvisning til mængden heraf pr. 100 g eller 100 ml og efter omstændighederne pr. portion og/eller forbrugsenhed, ville således ikke være relevante, hvis disse elementer og mængden heraf ikke skulle anføres i næringsdeklarationen. Selve eksistensen af de regler, der er fastsat i disse artikler, beror således på artikel 30, som efter min opfattelse er en central bestemmelse i den afdeling i forordning nr. 1169/2011, der vedrører de generelle krav til næringsdeklarationen med hensyn til mærkning.

[21] – Jf. 41. betragtning til forordning nr. 1169/2011. I denne henseende finder jeg det hensigtsmæssigt at anføre følgende. For det første er tilladelsen til gentagelse strengt begrænset til de elementer, der er omhandlet i denne forordnings artikel 30, stk. 3, og udelukker således gentagelse af enhver anden oplysning for alle fødevarer. For det andet omhandler forordningens artikel 30, stk. 3, et meget specifikt tilfælde af denne gentagelse på mærkningen af en færdigpakket fødevare andre steder end i en næringsdeklaration, dvs. i praksis på forsiden af denne mærkning, af de oplysninger, som principielt skal fremgå af næringsdeklarationen.

[22] – I denne henseende fremgår det af 35. betragtning til forordning nr. 1169/2011, at når det blev valgt at kræve næringsdeklarationer for 100 g eller 100 ml og samtidig tillade supplerende deklarationer pr. portion, hvis det er relevant, var det for at gøre det lettere at sammenligne varer i forskellige emballagestørrelser.

[23] – Artikel 6, stk. 4, i delegeret forordning 2016/128. Det skal noteres, at muligheden for en sådan komplementaritet, som kan forekomme i umiddelbar nærhed af næringsdeklarationen, under ingen omstændigheder må forveksles med gentagelsen af disse oplysninger på selve mærkningen, som udtrykkeligt er forbudt i henhold til denne artikels stk. 2.

41. Når dette er sagt, vil den tjekkiske regerings standpunkt, der er nævnt i punkt 33 i dette forslag til afgørelse og uddybet i retsmødet, efter min opfattelse gøre undtagelsen i artikel 6, stk. 2, i delegeret forordning 2016/128, som hverken henviser til artikel 32 eller artikel 33 i forordning nr. 1169/2011, indholdsløs. Det forbud mod gentagelse af næringsoplysninger, der er fastsat i denne artikel 6, stk. 2, vedrører hverken udtrykkeligt deres udtryk pr. 100 g eller 100 ml eller pr. portion eller pr. forbrugsenhed. Den undtagelse, der er fastsat i denne delegerede forordnings artikel 6, stk. 2, skal derfor forstås som en generel undtagelse, der finder anvendelse, uanset hvordan energiværdien og næringsstofmængderne udtrykkes i henhold til artikel 32 eller artikel 33 i forordning nr. 1169/2011.

42. Følgelig er ordlyden og navnlig den sammenhæng, hvori bestemmelserne i artikel 30, 32 og 33 i forordning nr. 1169/2011 og i artikel 6, stk. 2, i delegeret forordning 2016/128 indgår, til hinder for den tjekkiske regerings standpunkt, hvorefter den forelæggende rets første spørgsmål skulle udelukkes fra denne analyse. Det første spørgsmål skal derfor behandles som følger.

Det første præjudicielle spørgsmål

43. Som nævnt ønsker den forelæggende ret med sit første spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om produktets energiværdi og mængden af de forskellige næringsstoffer, der er angivet andre steder end i næringsdeklarationen, kan udgøre en supplerende beskrivelse af produktets egenskaber og karakteristika som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128.

44. I henhold til artikel 5, stk. 2, litra g), »[skal fødevarer til særlige medicinske formål] [f]oruden de i artikel 9, stk. 1, i [forordning nr. 1169/2011] nævnte obligatoriske oplysninger [...] være forsynet med følgende supplerende obligatoriske oplysninger: [...] en beskrivelse af de egenskaber og/eller karakteristika, der gør produktet nyttigt[24] i forhold til den sygdom, lidelse eller medicinske tilstand, som produktet er beregnet til, herunder især, alt efter hvad der er relevant, vedrørende produktets særlige forarbejdning og formulering, næringsstoffer, som er blevet forøget, reduceret, udelukket eller ændret, samt nytteværdien af at anvende produktet«.

45. For at besvare det første præjudicielle spørgsmål er det efter min opfattelse nødvendigt at fortolke begrebet »beskrivelse af [produktets] egenskaber og karakteristika« som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128. For at kunne give et hensigtsmæssigt svar på dette spørgsmål er det ligeledes nødvendigt sekundært at fortolke begrebet »supplerende obligatoriske oplysninger«, som denne artikel indfører, idet denne beskrivelse er omfattet heraf[25].

46. Det erindres, at fortolkningen af artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128 skal søges under hensyntagen til ikke alene bestemmelsens ordlyd, men ligeledes til dens kontekst og det med den pågældende lovgivning forfulgte mål[26].

[24] – Denne ordlyd varierer afhængigt af sprogversionen af bestemmelsen. Som Nestlé har anført, lægges der i den svenske version vægt på produktets nytteværdi i et sådant tilfælde (»[e]n beskrivning av de egenskaper och/eller kännetecken som gör produkten särskilt användbar i relation till)«. Det ses endvidere, at dette også er tilfældet i bl.a. den engelske (»a description of properties and/or characteristics that make the product useful in relation to«), den spanske (»una descripción de las propiedades o características que expliquen la utilidad del producto en el manejo dietético«) og den litauiske version (»produkto savybių ir (arba) ypatumų, dėl kurių jis yra naudingas«).

[25] – Som det fremgår af formuleringen af det første præjudicielle spørgsmål fra den forelæggende ret, som præciserer, at der er tale om fortolkningen af den »supplerende beskrivelse [...]«.

[26] – Jf. dom af 16.7.2020, AFMB m.fl. (C-610/18, EU:C:2020:565, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis).

47. Hvad for det første angår ordlyden af artikel 5, stk. 2, litra g), skal det fremhæves, at denne bestemmelse (og i øvrigt heller ikke selve den delegerede forordning) ikke definerer begrebet »beskrivelse af de egenskaber og/eller karakteristika, der gør produktet nyttigt i forhold til den sygdom, lidelse eller medicinske tilstand, som produktet er beregnet til«. I denne henseende er det vigtigt at fortolke udtrykkene »egenskaber« og »karakteristika« i den særlige sammenhæng med fødevarer til særlige medicinske formål. Disse udtryk skal forstås således, at de henviser til kvaliteter og en række genkendelige elementer, der i det foreliggende tilfælde gør det muligt at adskille [27] disse fødevarer fra hinanden med hensyn til deres evne til at opfylde ernæringsmæssige behov eller være særligt nyttige [28] i tilfælde af den sygdom, forstyrrelse eller medicinske tilstand, som de er beregnet til.

48. Denne ordlydsfortolkning af udtrykkene »egenskaber« og »karakteristika« understøttes af eksemplerne i artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128, herunder produktets særlige forarbejdning og formulering, ændringer vedrørende næringsstoffer som følge af forøgelse, reduktion, udelukkelse eller ændring heraf samt nytteværdien af at anvende dette produkt [29].

49. Når dette er sagt, skal det fremhæves, at affattelsen af artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128 om obligatoriske oplysninger om specifikke fødevarer, der er bestemt til særlige medicinske formål, adskiller sig fra affattelsen af artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1169/2011 og denne forordnings artikel 30, stk. 1, vedrørende angivelse af obligatorisk information for alle fødevarer.

50. De generelle krav til mærkning af almindelige fødevarer, således som de fremgår af artikel 9 og 30 i forordning nr. 1169/2011, henviser nemlig til udtrykkene »ingredienser« [30] og »oplysninger« eller »elementer« og betegner således de stoffer, som et produkt består af, og henviser mere generelt til deres indhold. De udtryk, der er anvendt i artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128, vedrører de egenskaber eller særegenheder, der gør det muligt at anvende dette produkt korrekt, ved at det tilpasses de ernæringsmæssige behov, der er særlige for en sygdom, en forstyrrelse eller en medicinsk tilstand [31]. Forskellen mellem de udtryk, der anvendes i affattelsen af disse bestemmelser, forekommer mig således at følge af EU-lovgivers ønske om at indføre en specifik regel om beskrivelse af de egenskaber, der er uløseligt forbundet med fødevarer til særlige medicinske formål, i forhold til den generelle regel om angivelse af sammensætningen for alle fødevarer.

[27] – Med hensyn til definitionen på fransk af »propriétés« (»egenskaber«) og »caractéristiques« (»karakteristika«) henvises til *Le Petit Robert de la langue française*, Paris, Le Robert.

[28] – Afhængigt af sprogversionen. Det erindres, at ifølge Domstolens faste praksis udelukker nødvendigheden af en ensartet anvendelse og fortolkning af en EU-retsakt, at denne betragtes isoleret i en af sine sprogversioner, idet det tværtimod er påkrævet, at den fortolkes i overensstemmelse med såvel ophavsmandens virkelige vilje som det af ham forfulgte mål, navnlig i lyset af dens affattelse på alle sprogene (dom af 3.4.2014, 4finance, C-515/12, EU:C:2014:211, præmis 19 og den deri nævnte retspraksis).

[29] – Min fremhævelse. Da disse eksempler i øvrigt kan variere alt efter omstændighederne, må det heraf udledes, at listen ikke er udtømmende.

[30] – Jf. hvad angår definitionen af begrebet »ingrediens« artikel 2, stk. 2, litra f), i forordning nr. 1169/2011, nemlig »ethvert stof eller produkt, herunder aromaer, fødevaretilsætningsstoffer og fødevareenzymer, og enhver bestanddel af en sammensat ingrediens, der anvendes ved fremstilling eller tilberedning af en fødevare, og som stadig findes i færdigvaren, eventuelt i ændret form; restkoncentrationer betragtes ikke som ingredienser«.

[31] – I denne henseende skal det anføres, at det for så vidt som denne artikel giver et eksempel på særegenhederne ved de næringsstoffer, der er blevet forøget, reduceret, udelukket eller ændret, ses, at den således foretagne ændring af næringsstoffet skal fortolkes således, at den gør det muligt at karakterisere særegenhederne ved en fødevare til særlige medicinske formål, bl.a. på grund af ændringen i doseringen af de næringsstoffer, som denne fødevare består af. I lighed med det af den forelæggende ret anførte ses det ligeledes, at det er muligt at opfylde det særlige krav i artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128 uden at angive specifikke mængder.

51. Det fremgår desuden klart af ordlyden af artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128, at denne bestemmelse henviser til angivelse af andre oplysninger end dem, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1169/2011. Denne angivelse forekommer mig at have en helt særlig betydning i den foreliggende sag med henblik på at konkludere, at dens ordlyd er til hinder for, at produktets energiværdi og mængden af forskellige næringsstoffer kan være omfattet af beskrivelsen af produktets supplerende egenskaber og karakteristika i forhold til dem, der allerede kræves for alle fødevarer.

52. Denne konklusion gælder så meget desto mere henset til præciseringen i artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128, som kvalificerer sådanne oplysninger som »obligatoriske«, hvilket indebærer, at de skal anføres på alle fødevarer til særlige medicinske formål.

53. For det andet understøttes denne ordlydsfortolkning af den sammenhæng, hvori artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128 indgår, og af de formål, der forfølges med denne delegerede forordning.

54. Hvad for det første angår sammenhængen skal der indledningsvis henvises til den kontekst, hvori reglen om mærkning af fødevarer til særlige medicinske formål i artikel 5, stk. 2, litra g), er opstillet. Denne regel supplerer nemlig alle de bestemmelser, der allerede finder anvendelse på alle fødevarer, hvilket bekræftes af dens overskrift, nemlig »Særlige krav til fødevareinformation«.

55. Dernæst går alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5 i delegeret forordning 2016/128, bl.a. dem, der vedrører anvendelsen af fødevarer til særlige medicinske formål under lægelig overvågning [32], den særlige aldersgruppe, som disse fødevarer er beregnet til [33], eller forsigtighedsforanstaltninger og kontraindikationer [34], ud over rammerne for en fødevares ernæringsmæssige indhold og har til formål at give supplerende oplysninger i forhold til det ernæringsmæssige indhold.

56. Endelig er det i denne sammenhæng særligt nyttigt at fremhæve, at artikel 6, stk. 2, i delegeret forordning 2016/128 fastsætter et specifikt forbud mod at gentage oplysningerne fra næringsdeklarationen på mærkningen af fødevarer til særlige medicinske formål [35]. Det skal i denne forbindelse erindres, at de omtvistede angivelser, for så vidt angår selve deres indhold, er oplysninger, der hører under næringsdeklarationen i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning nr. 1169/2011. Jeg er enig med Kommissionen i, at energiværdien og mængden af næringsstoffer er oplysninger af samme art, uanset hvordan de udtrykkes.

57. Det forbud, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, eller forpligtelsen i henhold til artikel 5, stk. 2, litra g), i denne delegerede forordning, der begge vedrører angivelsen af visse oplysninger på mærkningen af fødevarer til særlige medicinske formål, kan således ikke variere afhængigt af de forskellige måder, hvorpå disse oplysninger udtrykkes, eftersom oplysningerne ikke på grund af en anden udtryksmåde ændrer indholdet, der alene er relevant for anvendelsen af de ovennævnte

[32] – Artikel 5, stk. 2, litra a), i delegeret forordning 2016/128.

[33] – Artikel 5, stk. 2, litra c), i delegeret forordning 2016/128.

[34] – Artikel 5, stk. 2, litra f), i delegeret forordning 2016/128.

[35] – Det erindres, at i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning nr. 1169/2011 er oplysninger om energiværdien og det faktiske indhold af næringsstoffer (såsom fedt, proteiner og kostfibre) omfattet af de obligatoriske oplysninger, der skal anføres i en fødevares næringsdeklaration. Selv om denne artikels stk. 3 fastsætter en tilladelse til gentagelse af visse oplysninger i næringsdeklarationen for almindelige fødevarer, ses det, at angivelserne vedrørende protein og kostfibre ikke er omfattet heraf. Under alle omstændigheder er gentagelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 30, stk. 3, i forordning nr. 1169/2011, på emballagen af fødevarer til særlige medicinske formål udtrykkeligt forbudt i henhold til selve ordlyden af artikel 6, stk. 2, i delegeret forordning 2016/128.

bestemmelser [36]. Hvis man accepterede det modsatte, således som Nestlé i det væsentlige har foreslået, ville det efter min opfattelse føre til en omgåelse af forbuddet i artikel 6, stk. 2, i forordning 2016/128.

58. Af disse grunde er den sammenhæng, hvori artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128 indgår, efter min opfattelse til hinder for, at de omtvistede angivelser kan være omfattet af de supplerende obligatoriske oplysninger, der alene finder anvendelse på fødevarer til særlige medicinske formål. De kan så meget desto mindre være omfattet af den »beskrivelse af de egenskaber og/eller karakteristika«, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra g).

59. For det andet forekommer ovenstående konklusion mig at være bedst i overensstemmelse med de mål, der forfølges med delegeret forordning 2016/128.

60. Det skal i denne forbindelse anføres, at delegeret forordning 2016/128 supplerer forordning nr. 609/2013 ved at fastsætte særlige krav til sammensætning af og information om fødevarer til særlige medicinske formål. Disse særlige krav supplerer de generelle krav, der gælder for alle fødevarer i henhold til forordning nr. 1169/2011, og som derfor også finder anvendelse på de specifikke fødevarer, der er omhandlet i den foreliggende sag.

61. Ved at fastsætte disse særlige krav for således at tage hensyn til den særlige karakter af sådanne fødevarer til særlige medicinske formål [37] skal delegeret forordning 2016/128 sikre, at disse fødevarer er sikre, gavnlige og effektive for de personer, de er tiltænkt [38]. Ved at fastsætte særlige krav til mærkning af visse fødevarer tilsigter EU-lovgiver således at fastsætte et højt beskyttelsesniveau for sårbare forbrugere, således at de præcist kan identificere de produkter, der udgør deres delvise eller eneste ernæringskilde [39].

62. Først og fremmest ville en fortolkning af artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128, hvorefter der pålægges en forpligtelse til som supplerende oplysninger at angive de obligatoriske oplysninger, der gælder for alle fødevarer, såsom de i den foreliggende sag omhandlede, på emballagen til fødevarer til særlige medicinske formål, være i strid med formålet om at fastsætte særlige krav på området.

63. Dernæst kan det risikeres, at garantien for beskyttelse af sårbare forbrugere, der gør det muligt præcist at identificere de produkter, der udgør deres delvise eller eneste ernæringskilde, ligeledes bringes i fare ved denne fortolkning. Hvis den blotte angivelse af visse næringsoplysninger på forsiden af emballagen gøres obligatorisk, kan det nemlig forvirre eller vildlede disse forbrugere [40].

[36] – Dette bekræftes efter min opfattelse ligeledes af læsningen af artikel 6, stk. 4, i delegeret forordning 2016/128, som bl.a. fastsætter, at bestemmelserne om udtryksformen for næringsstofferne i næringsdeklarationen, nemlig artikel 32 og 33 i forordning nr. 1169/2011, finder anvendelse på alle næringsstoffer i denne deklaration.

[37] – 13. og i denne retning 15. betragtning til delegeret forordning 2016/128.

[38] – Femte betragtning til delegeret forordning 2016/128.

[39] – Jf. i denne henseende 13. betragtning til delegeret forordning 2016/128, sammenholdt med 15. og 26. betragtning til forordning nr. 609/2013.

[40] – Det skal i denne forbindelse anføres, at den omstændighed, som Nestlé har gjort gældende i retsmødet, at selskabet i de fleste tilfælde markedsfører fødevarer til særlige medicinske formål til sundhedspersonale og ikke direkte til forbrugerne, ikke kan afkræfte denne konklusion, for så vidt som den tilsigtede kundekreds hører til en virksomheds kommercielle valg, som i sagens natur er subjektive, uden at kunne påvirke fortolkningen af formålene med delegeret forordning 2016/128.

64. Endelig og i modsætning til det af Nestlé anførte er jeg ikke overbevist om, at man for at begrunde selskabets fortolkning kan tale om væsentlige oplysninger [41] om fødevarer til særlige medicinske formål, således som det er tilfældet med almindelige fødevarer [42], navnlig på grund af deres særlige karakter, som er beskrevet i de indledende bemærkninger. Sammensætningen af fødevarer til særlige medicinske formål kan variere i ganske betydelig grad, bl.a. afhængigt af hvilken sygdom, lidelse eller medicinsk tilstand fødevaren er bestemt til at regulere, patienternes alder og det sted, hvor de modtager sundhedspleje, samt produktets påtænkte anvendelse.

65. En fortolkning af artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128, hvorefter produktets energiværdi og mængden af forskellige næringsstoffer kan angives andre steder end i næringsdeklarationen og udgøre en supplerende beskrivelse af egenskaberne og karakteristikaene ved fødevarer til særlige medicinske formål, gør det således ikke muligt at nå formålet med delegeret forordning 2016/128 om et højt beskyttelsesniveau for sårbare forbrugere. Dette formål kræver nemlig efter min opfattelse, at både sundhedsprofessionelle, der deltager i det lægelige tilsyn med anvendelsen af disse fødevarer, og de sårbare forbrugere træffer et informeret valg baseret på samtlige oplysninger om det ernæringsmæssige indhold.

66. Sammenfattende følger det af ovenstående betragtninger, at den forelæggende rets første præjudicielle spørgsmål efter min opfattelse skal besvares med, at artikel 5, stk. 2, litra g), i delegeret forordning 2016/128 skal fortolkes således, at de omtvistede angivelser ikke kan udgøre en supplerende beskrivelse af produktets egenskaber og karakteristika som omhandlet i denne artikel.

Det andet præjudicielle spørgsmål

67. Da dette spørgsmål er blevet forelagt for det tilfælde, at det første spørgsmål besvares bekræftende, er det ufornødent at besvare dette spørgsmål, såfremt Domstolen fortolker artikel 5, stk. 2, litra b), i delegeret forordning 2016/128, således som jeg har foreslået i punkt 66 i dette forslag til afgørelse.

68. Det skal under alle omstændigheder erindres, at for ikke at gøre forbuddet i artikel 6, stk. 2, i delegeret forordning 2016/128 indholdsløst kan de omtvistede angivelser ikke falde uden for dette forbud alene på grund af den måde, hvorpå de udtrykkes. Udtryksformen ændrer nemlig intet ved indholdet, som efter min opfattelse er det eneste relevante kriterium for anvendelsen af dette forbud [43].

[41] – Nestlé har i sit indlæg gjort gældende, at disse væsentlige oplysninger vedrører energiværdien og mængden af de forskellige næringsstoffer.

[42] – På hvilket grundlag kan man egentlig i tilfælde, hvor en person, der lider af en bestemt sygdom, lidelse eller medicinsk tilstand, og for hvem fødevarer til særlige medicinske formål på grund af denne situation navnlig udgør den eneste ernæringskilde for den pågældende, sige, at angivelsen af visse næringsoplysninger er vigtigere end andre? Selv om dette kan forekomme mere tænkeligt for personer, for hvem disse fødevarer udgør en delvis ernæringskilde, hvordan ville det så alligevel være muligt at forpligte virksomhedslederne til at sikre sig, at de næringsoplysninger, som de ønsker at angive på forsiden af emballagen, i forhold til de specifikke behov i hvert tilfælde af disse sårbare patienter rent faktisk udgør væsentlige oplysninger eller med andre ord oplysninger, der er vigtigere end andre, ud fra et medicinsk synspunkt? Efter min opfattelse er formålene med delegeret forordning 2016/128 ikke egnede til en sådan kasuistisk tilgang, som uden tvivl ikke gør det muligt at garantere retssikkerheden på området og frem for alt sikre beskyttelsen af sårbare forbrugere.

[43] – Jf. punkt 33-42, 56 og 57 i dette forslag til afgørelse.

Forslag til afgørelse

69. På baggrund af samtlige ovenstående betragtninger foreslår jeg, at Domstolen besvarer de af Högsta förvaltningsdomstolen (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Sverige) forelagte præjudicielle spørgsmål således:

»Artikel 5, stk. 2, litra g), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/128 af 25. september 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 for så vidt angår de særlige krav til sammensætningen af og oplysning om fødevarer til særlige medicinske formål

skal fortolkes således, at

oplysninger om produktets energiværdi og mængden af forskellige næringsstoffer, der gives andre steder end i næringsdeklarationen, ikke kan udgøre en supplerende beskrivelse af produktets egenskaber og karakteristika.«